

17.11.12

התייחסות להחלטות המזכירות סעיף- "דיון בערעורו של יונתן ברוק בהליך בחירתו של אבו וילן ליו"ר הנהלה הכלכלית".

יונתן ברוק

מאוד לא מפתיע איך שהעניין מוצג לציבור, ללא ידיעתי ובהשמטה של חלק משמעותי מהאמירות שלי בנושא על כול היבטיו ושהליך הבחירה הוא רק חלק מהסיפור, **כולל אמירה ברורה שלי שאינני מגיש ערעור.** הנהלה בנגבה בפרסומים בעלון אומר שמראים לחבר שמעלים את שמו, נושא הקשור בו והוא מחליט האם להגיב, להתייחס וכו... גם במידה ונוהל זה היה מתבצע לא הייתי מגיב בעלון אלא באתר הקבוץ תוך הפניית הציבור לאתר. אינני קורא את עלון נגבה וגם אני לא רואה בו אכסניה לדברים שאני רוצה לכתוב או להתייחס (בעבר עמד לרשותי מידעון האגודה) . בחרתי לכתוב לאתר לאחר אישור של עורכת האתר (האחריות עלי) על בסיס אותה הנחה שעלון הקבוץ מתפרסם באתר לכול דורש. אני מקווה שאעמוד בכלל של " אל תלבין פני חברך ברבים " שאברהם יהושע השל- רב, הומניסט ופילוסוף ענק הגדירו כחטא הגרוע ביותר. אני מצרף את המכתב שכתבתי למזכירות שמבטא היטב את עמדתי עם עריכה מתאימה יותר לפרסום ציבורי, לאחר תיקונים שנעשו גם בעקבות הבהרות שקיבלתי מאבו וילן והורדת אמירות מסוימות ומילים שאולי יוכלו להיחשב כפוגעות מידי. אני מצרף שוב- את מה שניכתב בעלון, לעומת מה שכתבתי למזכירות ושהקורא ישפוט.

תזכורת:

עלון נגבה- מדיוני המזכירות-12.11.12:

" דיון בערעורו של יונתן ברוק בחירתו של יו"ר הנהלה הכלכלית. מהות הערעור: בחירת היו"ר בקלפי או בחירה בשיחה עצמה". החלטה: לקבל את הערעור ולקיים הצבעה בקלפי.

מילת סיכום: בחרתי להביא את דברי ומשום שלטעמי יש פה עניין ציבורי לדרך שחינו מתנהלים. זאת לא מעידה זה חלק מהשיטה.

6.11.12

אל: מזכירות קבוץ נגבה.

מאת: יונתן ברוק.

הנדון: שיחת קיבוץ- בחירת אבו וילן ליו"ר הנהלה הכלכלית.

שלום רב.

בשיחה אקראית עם חברים ביום שישי ה-2.11.12 נדהמתי לשמוע שיו"ר הנהלה הכלכלית אבו וילן ניבחר **בשיחת קיבוץ** לקדנציה נוספת. למדתי שגם בשיחה עצמה היו מהלכים לא תקינים. לטעמי נחצו מספר קווים אדומים באחריות מלאה של השלטון הקיים היום בנגבה ואני בוחר לא לשתוק כפי שנהגתי עד היום מאז סיימתי את תפקידי כמזכיר הקבוץ ולנקוט עמדה ברורה כלפי מהלך מחושב, שמטרתו הייתה ברורה, למנוע הכרעה מהציבור בנושא הנידון.

עובדות: ביום ראשון ה-4.11.12 פניתי במכתב לשושה וילן רכזת ועדת הביקורת בו כתבתי את השגותיי כולל בקשה לקבל את אישורה לדבר עם מבקר הקבוץ, עזרא מזרחי.

ביום שני ה-5.11.12 דיברתי עם שושה ישירות והיא נתנה את הסכמתה לשיחה ביני ובין המבקר.

פניתי עוד באותו יום למבקר והתברר לי שהוא מצוי היטב במה שקרה. בשיחה בנינו הובהר לי:

1. הליך פרוצדוראלי: שעלי לפנות למזכירות הקבוץ, להציג את עמדתי ובמידה והתשובה לא תספק אותי לאחר 7 ימים אני רשאי לפנות לוועדת הביקורת כדי להציג את הנושא בפני המבקר. וכך אני מתכוון לעשות.
2. שיש בסיס לטענותיי.
3. מבקר הקבוץ: לא נערך שום בירור עם מבקר הקבוץ עזרא מזרחי אלא בדיקה שטחית עם עוזרו שגם היא לא ניתנה בכתב כנדרש. מבקר הקבוץ מכחיש בצורה נחרצת שנתן את ברכתו למהלך.

עמדות והבהרות.

1. הבחירה הזו היא בניגוד מוחלט לנהלים הקיימים בקבוץ מזה שנים רבות של בחירת בעלי תפקידים מרכזיים, למה שמובהר בהחלטות הקבוץ, עומדת בניגוד לכללי מינהל תקין, תקדימים מהעבר כולל בחירתו של אבו וילן לפני שלוש שנים, ולאחרונה מרכזת המשק, מזכירת הקבוץ ועוד.
2. מינהל תקין: ידוע לכול ובטח לכול המעורבים בסיפור הזה שבכללי מינהל תאגידי, גופים ציבוריים, אגודות וכו... שהיו"ר הוא נציג ניבחר והמנהל בחלק גדול מהגופים הללו הוא מינוי.
3. נהלי שיחת קיבוץ. ידוע לכול האחראים על ניהול שיחת קיבוץ ובטח למזכירת הקבוץ שיש לפרסם את סדר היום כולל מה קורה בכול סעיף וסעיף על אחת כמה וכמה שיש הצבעה בשיחה- ראו מיקרה C.P.M שבו יידעו מראש את הציבור שאמורה להתקיים הצבעה בשיחה.
4. נהלי ספירה: כבר שנים רבות כול עוד היו הצבעות בשיחה היה ברור לכול מזכירי הקבוץ לדורותיהם שהם לא סופרים את הקולות אלא חברים אחרים בשיחה. איש לא ראה בזה הבעת חוסר אמון. גם בנושא הזה לא נהגו לפי הכללים. לפי מה שנימסר לי ישנן " ספירות שונות" של מספר הנוכחים בשיחה.
5. שני אנשים שהם "אינם קוטלי קנים" התריעו בשיחה עצמה על (אמירה שלי) והם נדחו כלאחר יד.
6. אינני יודע עם המזכירות החליטה בנושא הזה. אני יכול אבל להניח (אני מקווה שאני טועה) שהיו מספר חברי מזכירות בשיחה שהיו עדים למתרחש ומכאן שותפים למה שקרה. אני מקווה שלמרות הקושי המובן "היד שהתירה תהיה היד שתאסור" ותתקן את המלך הזה.
7. מבחינתי בסופו של דבר כפי שנגזר מהסמכות והאחריות, האחריות המלאה על כול המהלך הנפסד הזה היא של מזכירת הקבוץ. כמו שאלברט אינשטיין אומר:
"איננו יכולים לפתור בעיות באמצעות צורת החשיבה המשמשת אותנו ליצירתן".

משפט מסכם לקטע זה: אינני מערער על ההחלטה שהתקבלה. אינני יכול לערער על משהו לו חוקי ולא תקין על פי מיטב שיפוט, ניסיוני ומה שאני יודע ומכיר. אני דורש הצבעה חוזרת בקלפי- חשאית ואישית כנהוג במחוזותינו.

מספר הערות לסיכום:

- אני לא בוחן כליות ולב ואין לי כול כוונה ואני חושב שזה גם לא נכון וראוי לנתח מניעים של אחרים. יחד עם זאת ממש לא ברור לי למי ולמה היה נחוץ "המהלך הנפסד הזה".
- מזכירות הקבוץ, ההנהלה הכלכלית, כולם תמכו בבחירה. נגבה ידועה כקיבוץ שמרני שבדרך כלל הולך עם המוסדות. יו"ר ההנהלה הכלכלית הציג סיכום של שלוש שנות פעילות מוצלחות ביותר ללא כישלונות ובעיות מיוחדות. הודגש בסיכום הניהול הטוב של המערכת. חברים לא מעטים חוששים ממצב שנגבה תנוהל כולה על ידי אנשים חיצוניים. **על מה הפחד?**
- האם לא נכון, לא עדיף שבעלי התפקידים המרכזיים במידה והציבור חושב כך יזכו לתמיכה גדולה, במיוחד במציאות המאוד מורכבת של נגבה היום?
מילה אחרונה: כולנו מכירים את האמירה "זה כשר אבל מסריח" לצערי הרב "המהלך הנפסד הזה" "לא כשר וגם מסריח". כדי "שהריח הרע" הזה יעלם מחיינו הציבוריים יש לקיים בחירות חשאיות בקלפי כפי שהחלטות הקבוץ והנהלים אומרים בצורה ברורה וחדה. **וטוב מוקדם מאשר מאוחר.**
בברכה
ותקווה לימים טובים יותר
יונתן ברוק
העתקים: ועדת הביקורת – נגבה,
אבו וילן- נגבה.
מבקר הקבוץ- עזרא מזרחי.